

Tilſtud, maa den højtærede Miniſter ſamtidig oplyſe, at diſſe Penge ikke maa røres, de ere en Grundfond. Den Fordel, ſom Arbejderne have af den, er ikke andet end Renteindtægten, alſaa en 7—800 Kr. aarlig. Det er ſelvfølgelig en Hjælp til have Renten af denne Kapital, men Kapitalen maa ikke røres, og Kaſſens væſentligſte Indtægt kommer ikke fra Statens Side, men fra Arbejdernes egne Indſtud og deres ugentlige Kontingent. Med Henſyn til Iſvintrene glæder det mig at høre, at den højtærede Miniſter er villig til at tage dette Spørgſmaal under Overvejſe, og i Tilfælde af, at en Iſvinter ſkulde indtræffe igen i betydelig Udſtrækning, muligviſ vil ſtille ſig velvillig over for et Andragende fra Arbejderne, ſaa at der paa Til læggsbevilgingen kan gives diſſe Folk et Tilſtud. Denne lille Indrømmelſe glæder mig ſelvfølgelig. Man kan godt forſtaa, at diſſe Folk grue for Iſvintre. Det er nemlig ikke, ſom den højtærede Miniſter ſagde, ſaaledes, at der i de ſenere Aar kun har været forſvindende Trafikſtandsninger i Havnen. Jeg ſkal oplyſe, at i 1892—93 var der en Trafikſtandsning i Havnen paa 42 Dage, og i 1894—95 en Trafikſtandsning i 23 Dage. Det ligger alſaa ikke ret langt tilbage. Man vil alſaa kunne forſtaa, at for Folk, ſom kun have en Indtægt af 2 Kr. 75 Ore om Dagen, er en Standsning i 42 Dage, i hvilke de kun ſaa en Krone om Dagen, en meget alvorlig Sag, og man kan forſtaa, at diſſe Folk grue for at gaa en ſaadan Iſvinter i Møde. Enhver, der kender lidt til Arbejdernes Levemaade, vil ogſaa vide, hvorledes Arbejdernes Hjem under ſaadanne Forhold bliver plyndret for Genſtande, ſom blive ſatte paa Laanekontorerne, hvorledes Arbejderne komme i Gæld og tilbage paa alle Omraader. Det glæder mig imidlertid at høre, at den højtærede Miniſter har udtalt, at han under ſaadanne Forhold vil ſtille ſig velvillig, og derved kunne alſaa diſſe Folk med mere Tryghed ſe kommende Iſvintre i Møde. Dernæſt mente den højtærede Miniſter, at det gif ikke an at gaa bort fra den nuværende Ordning med Formændene og gøre diſſe til faſtlønnede Arbejdere. Det, ſom den højtærede Miniſter anførte til Forſvar derfor, var, at diſſe Formænd bære Anſvaret for det Gods, ſom de ekspedere ude paa Tolddoden. Jeg har ikke været blind for denne Side af Sagen, men jeg tror ikke, at det kan være nogen uovervindelig Hindring, fordi det Anſvar, ſom de ſkulle bære for det Gods, der bliver beſtadiget, meget godt vil kunne lægges over paa Arbejdskafſen. Arbejdskafſen raader over en Indtægt paa over 400,000 Kr., og naar alle

Arbejderne ere ſolidariſt ansvarlige for, at det Gods, de have under Behandling, ogſaa bliver behandlet paa en ſaadan Maade, at intet gaar i Stykker, vil man være omhyggelig med Godsſets Behandling, idet man jo dog ved, at hvis noget bliver beſtadiget, ſkal Arbejdskafſen, der er fuldſtændig ſolvent, alſaa i Stand til at afholde diſſe Udgifter, ogſaa bære dem. Det bliver alſaa Arbejderen ſelv, der kommer til at lide for diſſe eventuelle Tab. Efter hvad der er oplyſt for mig der ude fra, vil jeg ſige, at Arbejdsformændene tage ſig deres Anſvar overordentlig let. Naar Gods bliver beſtadiget, og der bliver Tale om at gøre Anſvar gældende, forſtaa diſſe Folk altid udmærket at klare ſig ved at ſige, at Beſtadigelsen er ikke ſket ved dem, men om Bord i Skibene, og i de fleſte Tilfælde vil det være næſten umuligt for den enkelte at kunne gøre noget Anſvar gældende eller at ſaa Erſtattung for det Gods, der er blevet beſtadiget. Til Slutning udtalte den højtærede Miniſter, at han ſølte ſig overbevist om, at Forholdene paa Tolddoden vare gode, og det ſtøttede han bl. a. derved, at der var ſtærk Eſterſpørgſel efter Bladſerne derude. Men det, at der er Eſterſpørgſel efter diſſe Bladſer, beviſer i Virkeligheden ſlet ingen Ting i den Retning. Det, at Folk ſlaas og rives om at ſaa diſſe Bladſer, hvor Daglønningen kun er 2 Kr. 75 Ore, beviſer kun, at Forholdene maa være meget elendige i Hven. Det beviſer ikke, at Forholdene ere gode paa denne Arbejdsplads, men at Forholdene ere endnu daarligere omkring i Hven, og jeg synes derfor ikke, man har Ret til at ſkyde ſig ind under Taleren om den ſtærke Eſterſpørgſel. For øvrigt tror jeg, at man for at kunne bedømme hele denne Sag maa forſtaa, hvad det vil ſige for en Familie at ſkulle leve af 800 Kr. om Aaret her i Kjøbenhavn. Hvis der i dette Ting ſad mange Medlemmer, der ſelv havde prøvet paa at leve af ſaa ſmaa Indtægter, er jeg overbevist om, at alle diſſe Medlemmer ville være enige i, at dette Andragende burde henviſes til den højtærede Miniſters Overvejſe. Men det er jo desværre ſaa, at der her i dette Ting kun er overordentlig ſaa Medlemmer, der have prøvet, hvad det vil ſige at ſkulle ernære ſin Familie med en ſaa lille Indtægt, og derfor kan det godt være, at Afſtemningen ikke vil føre til, at dette Andragende vil blive henviſt til Miniſteren. Men jeg vil da ſige til Arbejderne ude omkring i Landet, at de heraf kunne drage den Lære, at hvis de ville have Forſlag frem, der ere til deres Gavn, maa de vælge ſig Repræſentanter, der forſtaa de Naar, hvorunder Arbejderne leve.